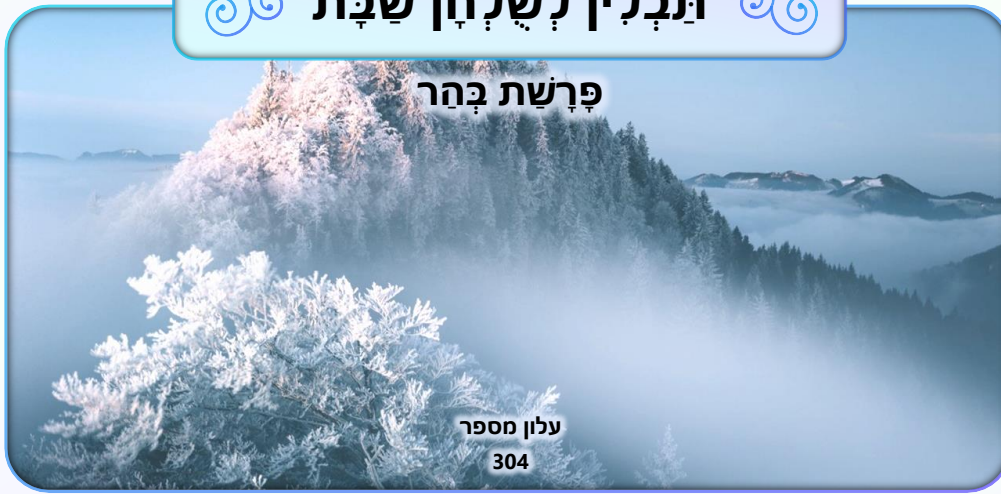

תבלין לשלחן שבת

העלון לעלוי נשמת: בכור חי' בן בטי, אברהם זושא בן ר' יהושע, לאה בת ר' יום טוב ליפמאן, מיכאל בן שרה, אלכסנדר בן מרי, לודמילה בת לייב, משה בן זוהרה, יהודה בן שרה, יוסף בן חנה, מנחם שלום בן שמחה, חיים בן אסתר, ר' טוביה בן ר' זכריה, תמרה בת יעקב - **תנצב"ה**.
ולהבדיל בין החיים למתים, העלון לרפואת: בת שבע בת ליאורה, אסתר בת שמחה, סביטלנה צביה בת ברכה, מרי בת חנה, מאור בן ידידיה, זכריה בן סלאם חיים, חנה בת סלאם - **בתוך שאר חולי עמו ישראל**

פְּרֻשֶׁת בְּהָר

עלון מספר
304

בס"ד

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה. העלון טעון גניזה. הלימוד בשבת פי אלף מיום חול. כדאי לקרוא בשלחן שבת.

זמני השבת - בגב העלון

נקודה בפְּרֻשָׁה:

זאת, קמנה הוא אותו להיות שר החנוף במדינתו, שְׁהַרִי הוֹכִים כשורים נְדִירִים בקלאכת החנוף.

הוֹדָה המִּסְחָף מעמק לבו לַמְלָךְ על חסדו, "אולם", כָּף אָמַר, "נִשְׁאָר לִי עוֹד דָּבָר אֶחָד קָטָן לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי הַמְלָךְ. וּמִבְקָשׁ אֲנִי מֵהוּד רוממותו וְשִׁישְׁלַחֵהוּ לְבֵיתִי, וְתוֹךְ מִסְפַּר דְּקוֹת אֲסִים לְלַמְדוֹ דָּבָר זֶה".

"טוב וְפָה", הַסְכִּים הַמְלָךְ.

שָׁלַח אֶת בְּנוֹ אֶל בֵּית הַמִּסְחָף . כְּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְשָׂם, תְּפַסּוּ הַמִּסְחָף, קָשַׁר אֶת יָדָיו, הִשְׁכִּיבוּ עַל הַסְּפָסֶל, נָטַל בְּיָדוֹ שׁוֹט וְהִתְחִיל לְהִלְקוֹת.

חֲמִשִּׁים מִלְּקוֹת (!!!) הִלְקָהוּ, כְּשֶׁהִנְעַר זֹעֵק לְעֶזְרָה. כְּשֶׁסָּיַם אֶת מְלַאכְתּוֹ, שָׁחַרְרוֹ הַמִּסְחָף וּשְׁלַחוּ הַבַּיְתָה כְּשֶׁכָּלוּ זָב דָּם, כְּמַעַט חֶסֶר הַכָּרָה.

בְּרֵאוֹת הַמְלָךְ אֶת בְּנוֹ וְכִשְׁמַעוֹ אֶת אֲשֶׁר עוֹלַל לוֹ הַמִּסְחָף, הִתְמַלֵּא בְּחֵמַת זַעַם וְהוֹרָה לְתַלּוֹת אֶת הַמִּסְחָף הַסּוֹרֵר! לִפְנֵי שְׁהוֹצִיאֵהוּ לְהוֹרָג פְּנָה אֵלָיו הַמְלָךְ וְשָׂאֵל: בְּרֵצוֹנִי רַק לְדַעַת מִדַּעַ עֲשִׂיתָ זֹאת? הֲלֹא הֵייתָ יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁר, לְהַנּוֹת מִשְׁכָּרְתָּ מִנְּפַחַת וּמִתְנַאֲמִים מְפִלְיָגִים, מָה רְאִיתָ לְשִׁטּוֹת זֶה?

אָמַר לוֹ: "אֲדִינִי הַמְלָךְ, הָרִי מִתְכַּנֵּן אֶתְּךָ שֶׁבְּנֵךְ יִהְיֶה מְלָךְ אַחֲרָיִךְ. אֶחָד מִתְּפִקִּידֵי שֵׁל הַמְלָךְ הוּא לְשִׁפְט נְתִינִים שֶׁשָּׁחַרוּ. וְהִנֵּה, יְבִיאוּ לִפְנֵי אֶזְרָח שְׂגָב בּוֹל. בְּמָקוֹם לְקוֹנֹת בּוֹל מֵהַדָּאָר הוּא הַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבוֹל מִשְׁמַשׁ, הוּא יִתְרַגֵּז וְיִגְזֵר אֶת דִּינוֹ לְעֶשְׂרִים מִלְּקוֹת. כִּי אִסּוּר שִׁיְהִי גִבּוֹרִים בְּמִדִּינָה!

לְפִי חֲשׁוֹבֹן זֶה, אֶזְרָח אַחֵר שִׁיְגַב עוֹף שְׁלָם מֵהַמְּרַכָּל לִקְהָה חֲמִשִּׁים מִלְּקוֹת, וּפּוֹשֵׁעַ מוֹעֵד שִׁישְׁדָּד בְּנֵק! לִקְהָה לֹא פָחוֹת מִחֲמַשׁ מֵאוֹת מִלְּקוֹת...

אֲדִינִי הַמְלָךְ. רְצִיתִי שֶׁבְּנֵךְ יִרְגִישׁ כְּמֵה כּוֹאֲבוֹת הֵן הַמְּלַקוֹת, כְּדִי שֶׁכְּבוֹא הַיּוֹם יִשְׁפֹּט דִּין אֲמַת, וְהַמְּלַקוֹת תִּהְיֶינָה בְּמִדָּה

להַרְגִישׁ אֶת הָרַעַב

ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה' (כח, טז)
ראשית נקדים: איננו מחפשים הסברים למצות השמטה כדי לקימה, מה גם שכל ההסברים שניאמרו לא יהיו אלא חלקיים בלבד. מקימים אנו מצוה זו כי כָּף גְּזָרָה חֲכַמְתוּ! יִתְבָּרַךְ. ועם כל זאת, כמו בְּשִׁאֵר מִצְוֹת הַתּוֹרָה, גם לְמִצְוֹת הַשְּׁמִטָּה יִשְׁנָם "טעמים".

כל מאכל נעשה טעים וערב יותר לחיף כְּאֲשֶׁר מוֹסִיפִים לוֹ תְּבַלִּינִים, פְּלֶפֶל אוֹ מֶלַח. כָּף גַּם טַעְמֵי מִצְוֹת הַתּוֹרָה, אִין הֵם הַסְּבָה לְקִיּוּמוֹ, אֲלֹא נוֹעֵדוּ אֶף וְרַק לְתַת בְּהֵן "טעם", כְּדִי שֶׁלְנוּ יִהְיֶה יוֹתֵר קָל וְנִעִים בְּעַת עֲשִׂית הַמִּצְוָה. גַּם בְּמִצְוֹת הַשְּׁמִיטָּה, אִם כֵּן, נִאֲמָרוּ כְּמָה וְכְמָה טַעְמִים, אִוְלָם כָּאֵן נִזְכִּיר טַעַם אֶחָד שְׁכּוֹתֵב הֵבֵן אִישׁ חִי:

כָּלל יָדַע הוּא, שֶׁהַשְּׂבַע אִינוּ מְרַגֵּשׁ אֶת הָרַעַב. מִי שִׁישׁ לוֹ כֶּסֶף - לֹא מְרַגֵּשׁ אֶת הַשְּׂנִי שֶׁהוּא נִצְרָף. לְכֵן צִוְתָה עֲלֵינוּ הַתּוֹרָה שֶׁנֵּה אַחַת לְהַפְקִיר אֶת שְׂדוֹתֵינוּ, כָּף שֶׁתְּתַעֲוֵר גַּם אֲצִלוֹ הַשְּׂאֵלָה: "מֵה נֹאכַל בְּשִׁנָּה הַשְּׂבִיעִת"...

משל למה הדבר דומה - אומר ה"בן איש חי", היה פעם מְלָךְ וְלוֹ בֵּן יָחִיד שֶׁעֲתִיד הִיָּה לְרָשֵׁת מִמֶּנּוּ אֶת הַמְּלוּכָה. שֶׁכָּר הַמְּלָךְ מִחֲנֹךְ דָּגוּל שִׁישְׁלַמְדוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאָכַן עָשָׂה הַמְּלַמֵּד אֶת מְלַאכְתּוֹ נְאֻמָּה. בְּסִיּוּם שֶׁלֵּשׁ שָׁנוֹת לְמוֹד בָּא הַמִּסְחָף אֶל הַמְּלָךְ וְאָמַר: "סִימְתִי אֶת מְלַאכְתִּי. לְמַדְתִּי כָּל שִׁיְכַלְתִּי לְלַמֵּד, וְלִשְׁמַחְתִּי הָרַבָּה תִּלְמִיד מִצְטִין הוּא הַנְּעַר, וְיִוֹדַע אֶת כָּל הַחֲמֵר הַנִּלְמַד עַל בְּרִיו".

בְּדַק הַמְּלָךְ אֶת הַבֵּן. בְּחֵן אוֹתוֹ שֶׁתִּי וְעָרַב, וּבִסוּף הַפְּטִיר בְּהַתְּפַעְלוֹת: "אָכַן. חֲכִים הַנְּעַר עַד מֵאֵד". פְּנָה אֶל הַמִּסְחָף וְהוֹדִיעַ לוֹ כִּי רֵאשִׁית יִשְׁלַם לוֹ אֶת מִשְׁכָּרְתּוֹ בְּיַד רַחֲבָה. מְלַכְד

ובמשקל הנכון. רק קשמוּרְגִישִׁים אֶת הַשָּׁנִי - יוֹדְעִים כִּיצַד לְנַהֵג
בו!"

התפעל הולך מתשובתו של החנוך.

"הָכֵם גָּדוֹל אִתָּה", אָמַר, "הַנְּנִי מְבַטֵּל אֶת עֲנֹשׁ הַמִּנּוֹת
שֶׁצִּוִּיתִי עָלֶיךָ. וְאִדְרָבָה, אֲשׁוּב לְתַכְנִיתִי הַרְאֻשׁוֹנָה, לְמִנּוֹת
אוֹתָךְ לְשֵׁר הַחֲנוּךְ בְּמִדּוֹנִי".

כָּף - אֹמֵר ה"ן אִישׁ חִי", אָמַר כְּכִיכֹל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְעֹשִׂיָּהֶם: פֶּעַם אַחַת עָלִיכֶם לְהַרְגִישׁ "אֶת הָעֵנִי עִמָּךְ".

אימתי? בְּשָׁנַת הַשְּׁמִיטָה.

בְּשָׁנָה זוֹ הַשְּׁדָה אֵינּוּ שָׁיָךְ לָכֶם, הַכֹּל הַפָּקֵר.

וְאִז, בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע, תִּתְעוֹרֵר בְּלִבְכֶם הַשְּׁאֵלָה: "מָה נֹאכְל?"
אֲנִי מַצְדִּי, אֹמֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲמַנֵּם "צִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי
לָכֶם בְּשָׁנָה הַשְּׁשִׁית", אֵין מְקוֹם לְדַאֲגָה, אֲבָל זֶה טוֹב שֶׁגַּם
אִתָּם תִּשְׁאָלוּ פֶּעַם "מָה נֹאכְל?".

כָּף תִּרְגִּישׁוּ אֶת הָעֵנִיָּים וְתַדְעוּ לְהַעֲנִיק לָהֶם מִשְׁלָכְךָ
קְשִׁיבְקִשׁוּ אֶת עֲזָרְתְּכֶם. (מִתּוֹק הָאֵר) (מִתּוֹק הָאֵר)

ספור לשבת:

וחמישים. "אבא, צריך להוסיף עוד חמישים אחוז על הסכום.
חסרים חמישים אלף לירות".

"זאת לא בעיה שלך", אמר לי אבא, "זה הכסף ששלחו לי
משמים, והכל יהיה בסדר".

אני לא בדרגה של אבא. הוא מרגיש כל כך בטוח ומוגן, אינו
חושש ואינו דואג. הוא מסודר עם השידוך של אחי עוד מאז
שהכריזו בשמים 'בת פלוני לפלוני, בית פלוני לפלוני', אבל אני,
לכי בל עמי. החלטתי שצריך לעשות משהו, איזו השתדלות. אולי
להשקיע את הכסף בעסק מניב. ביררתי אצל חברים מהכדאי לי
לעשות, ומהי השקעה בטוחה שלא תסב נזק, ואף יש בה סיכוי
שהערך של הכסף יעלה. המסקנה היתה שהכי כדאי לקנות
דולרים.

באותם ימים, לפני ארבעים שנה, זה לא היה פשוט כל כך, אך
בסופו של דבר השגתי את האנשים המתאימים. העסקה בוצעה,
ובמאה אלף הלירות קניתי עשרת אלפים דולרים.

ההכנות לחתונה הלכו והתקדמו. המחותנים מצאו דירה,
והתקשרו אלי ביום שישי "ביום חמישי הבא נחתום על חוזה
לקניית הדירה", בישרו לי, "אנחנו נביא את החלק שלנו, ואתם
את החלק שלכם".

"בעזרת השם", ענית, מקווה שנשמעתי טוב, כי מבפנים לא
מספיק האמנתי במה שאני אומר.

מיד אחר כך יצרתי קשר עם אבי, "הם אומרים להביא את
הכסף ליום חמישי הבא."

"בסדר גמור. זאת לא בעיה."

"אבל יש רק מאה אלף לירות."

"זאת לא בעיה", המשיך אבא באותה נימה רגועה ומיושבת.

היה לי ברור שהוא אינו מתכוון לעשות דבר בנידון. החיים שלו
לימדו אותו שאין קשר בין מהלך טבעי לתוצאה. עובדה. כשהיה
בסיביר החליט שהוא אינו עובד בשבת. יהודים חשובים מאד ניסו
לשכנע אותו לצאת לעבודה כיוון שזה פיקוח נפש". ההחלטה
הזאת תהרוג אותך", הזהירו אותו, אבל הוא בשלו. לא עובד
בשבת. הגיעה שבת, אבא נשאר בצריף, ובמוצאי שבת נקרא
למפקדה. הוא קיבל מכות נוראות מהרשעים, ונפל למשכב.

מאה אחוז בטחון

אבי זצ"ל, הרה"ח ר' יחיאל נוח פלדמן, היה יהודי יקר מאד.
כשהוא אירס את אחי הצעיר כבר הייתי בעצמי אברך נשוי
ועקבתי בלא מעט מתח אחרי ההתחייבויות הכספיות. אבי, כך
ידעתי, נותן צדקה בלי חשבון. אמנם בשעתו, לא ידעתי את היקף
הצדקות שנתן, אבל כבר אז חשדתי שהוא נותן סכומים גדולים
מאד.

לשם דוגמא, בימי השבעה הגיע יהודי לנחם, והוא סיפר לנו,
שיום אחד פגש אותו אבי ברחוב, וראה שהוא סר ודואג, ממש
אובד עצות. שאל אותו אבי, "קרה משהו? אפשר לעזור?"

האברך פרק את המשא מלבו. הוא בנה את ביתו, ועדיין אין
לו מקרר. המחסור מציק לו מאד, ואין לו כסף כדי לקנות את
המצרך הבסיסי הזה.

"זה הכל?" נרגע אבי, "זאת לא בעיה כל כך גדולה. בוא ונקנה
מקרר". הם נכנסו לחנות למוצרי חשמל, ואבי קנה לו מקרר.

באותו זמן הייתי אני, בנו, אברך צעיר, ולי לא היה מקרר. אבי
לא עשה אז שום חשבון. ראה יהודי נזקק ונתן מה שהיה לו.
ההנהגה הזאת היתה קבועה, ולכן, על אף שהרוויח יפה
מפרנסתו, לא נמצא אצלו שקל מיותר. כשאחי התארס בשעה
טובה, שאלתי את אבי כמה התחייב, והוא ענה: "התחייבתי לתת
מאה וחמישים אלף לירות לקניית דירה".

"אבא", שאלתי בתדהמה, "מאיפה תביא את הכסף?"

"זאת לא בעיה", אמר אבא את המשפט ששמעתי מאז עוד
פעמים רבות, "לפני כמה ימים הודיעו לי שנשאר לי סכום יפה
מהפנסיה של העבודה".

פחדתי שאם הכסף יגיע לידי של אבי, הוא יחמוק לו מבין
האצבעות, ואנחנו נוכל להגיד אחריו קדיש. לכן הצעתי שיתן לי
את הכסף, ואחזיק אותו אצלי.

"בסדר גמור", הסכים אבא, "רוצה שיהיה אצלך, בבקשה".

עוד באותו יום הגיש לי מעטפה. אני פותח וסופר, סופר שוב
כדי להיות בטוח שלא התבלבלתי, והתוצאה לא מוצאת חן בעיני
בכלל. במעטפה יש מאה אלף לירות, אבל אבי התחייב על מאה

בשעה ארבע בצהריים, אחרי שאני יוצא מהמקווה בשיכון ה' בכני ברק, אני רואה אנשים מתגודדים, מדברים, מרוגשים, בלגן שלם. "מה קרה?" אני שואל מישהו שהצלחתי לשלות מאיזו קבוצה של יודעי דבר.

"אתה לא יודע?" הוא מסתכל עלי, ונראה שהוא נהנה למדי מזה שהוא יודע ואני לא, "יש מהפכת כספים בארץ. שער הדולר עלה בחמישים אחוז! עד עכשיו הדולר היה שווה עשר לירות, ומעתה הוא שווה חמש עשרה לירות!"

הייתי המום מהמידע, כי זה אומר ש... עשרת אלפי הדולרים שקניתי במאה אלף הלירות של אבא, שווים עכשיו מאה וחמישים אלף!!! לא ידעתי שלאבא יש חברים במשרד האוצר. לא ידעתי שיש לו קשרים אתם. איך הוא ניבא שבמוצ"ש הכסף שלו יהיה שווה בדיוק כסכום הזה?

אבל אבא בכלל לא ידע שהחלפתי את הלירות בדולרים. הוא לא רקח כל קנוניה, ולא תכנן שום תכנון. הוא בטח בהשם לבדו! ובעוד אני רואה עין בעין מופת גלוי, ומרוגש עד עמקי נשמת, אבי כלל אינו מבין על מה המהומה. הרי אבא שבשמים מחתן לו את הילדים. הוא היה בטוח שהקב"ה יעזור לו, והוא אכן עזר.

מה יותר פשוט מזה? (גליון השגחה פרטית - וארא בא תש"פ)

חודשים ארוכים עברו עד שהתאושש מהעונש, כך שלא רק שלא עבד בשבת, גם ביום חול פטרו אותו מעבודה. הוא החלים והשתחרר, ומאז השחרור ועד העליה לארץ, עסק בזיוף אינדיקטים - אישורים ליציאה מברית המועצות. ישנם יהודים רבים בארץ הקודש שחבים לו את חייהם, וכל אלה מוכיחים שמי שעושה את רצון השם בתמימות, הקב"ה אתו ואין לו מה לפחד וממה לחשוש.

בשעה שמונה בערב, ביום חמישי, התקשרתי בעצמי למחותנים כדי לנסות לדחות את תאריך הבאת הכסף. הם אמרו שאתקשר אליהם שוב בעשר בלילה. התקשרתי לאבא, והוא אמר לי: "תגידי להם שבמוצאי שבת אביא את הכסף."

"ומה יהיה עד אז?"

"זאת לא בעיה שלך."

מפני הכבוד לא שאלתי, אם הבעיה היא לא שלי, אז מי זה שכן לוקח אחריות. מי זה שהבעיה היא כן שלו? הרי צריכים להביא עוד סכום עצום, ואין לי כל מושג בגיוס כספים. הלב שלי שקשק, והשאלה "מאין יבוא עזרי" עמדה מול עיני, כשבסופה חמישים אלף סימני שאלה. ביום שישי בבוקר התקשרו המחותרנים וסיפרו שהם קנו את הדירה, והם מבקשים כמובן שלא נשכח להביא את הכסף במוצאי שבת.

הלכות שְׁמִיטָה:

מתוך החוברת "מצוות הארץ בהלכה ובאגדה" לרב שלום דוד נקי שליט"א

נענע, פאפיה, חצילים

שיחים רב שנתיים, כמו נענע, פאפיה, חצילים וכיוצא בהם - מה שנה השניה והלאה, אין בהם איסור ספיחים, כיון שברור שלא נזרעו בשביעית. (תצח)

ספיחים בפרחים

מין שאין נוהג בו קדושת שביעית, כבשמים, פרחים וכדומה, אין נוהג בו איסור ספיחים. ובלאו הכי, הלא ספיחים נאסרו רק באכילה ולא בהנאה. (מעדני ארץ. תצט).

ספק ספיחים

הביאו לפניו ירקות, והוא מסופק אם יש בהם איסור ספיחים, מותר לו לאוכלם, כיון שהשמיטה בזמנינו היא מדברי חכמים, ובספק יש להקל. (קז)

ספיחים בגולן

אע"פ שאסרו חכמים לעבוד באדמת הגולן בשביעית, מכל מקום ירקות שגדלו שם מאליהם, מותרים באכילה, שלא החמירו לאסור שם את הספיחים, אולם בדרום הגולן יש להחמיר. (עז)

ספיחים המותרים

זרעים שהתפתחו מאליהם כששהו במחסן, כגון בצלים שמוסיפים עוד לגדול אחר לקיטתם, אין בהם איסור ספיחים. (תצד)

שטחי שדה שאינו זרע בהם, מותרים הספיחים שגדלו מאליהם שם, שכיון שאין השטחים מיועדים לזריעה, לא שייך לגזור שמה יזרע שם באיסור. (תצד)

לא גזרו חכמים איסור ספיחים במיני צמחים שאין רוב בני אדם זורעים אותם, ולכן מותר לזרוע מינים אלו עד ערב שביעית. (תצד)

בננה ואננס

מין שאינו נותן פירות בשנה הראשונה לנטיעתו, כמו בננה ואננס, אין בו איסור ספיחים, שהרי אם הוציא פירות, בודאי שלא זרעוהו בשביעית, ולא שייך לגזור שמה יזרע באיסור. ולהעברת שתילים ממקום למקום לא חששו חכמים. (הגאון רבי פנחס עפשטיין, החזון איש, הגרא"ח נאה, הגרצ"פ פראנק, הגרש"ז אוירבך, ישועת משה, ברית עולם, דרך אמונה ועוד. תצד)

לוח זמנים לשמיטה:

ברכישה בחנות או בשוק - אין לקנות פירות בין התאריכים המסומנים בטבלה, או מוצרים המכילים פירות מתאריכים אלו - בלא הכשר מיוחד לשמיטה. **בקטיף עצמי (מהגינה וכדו')** - בתאריכים שבלוח "קדושת שביעית" - הגידולים שנקטפים הרי הם הפקר ופטורים מתרומות ומעשרות ויש לנהוג בהם קדושת שביעית. ירקות שנקטפו בתאריכים שבלוח מסומן "איסור ספיחין" - אסורים באכילה לעולם (לנוהגים כהרמב"ם).

ביעור - בזמן הביעור יש להוציא את הפירות הקדושים בקדושת שביעית מן הבית ולהפקירם בפני שלושה אנשים, ולאחר מכן יכול להחזיר פירות אלו לביתו.

שם:	ברכישה בחנות או בשוק:	בקטיף עצמי (מהגינה וכדו'):	ביעור:
קוואקר	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה	לא מצוי בארץ גידול למאכל	אין ביעור
קולורבי	מתחילת השמיטה עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
קומקוט	מאמצע חודש תשרי (אמצע אוקטובר) בשנה שלאחר השמיטה עד תחילת חודש חשוון (אמצע אוקטובר) בשנה שלאחריה (תשיעית)	קדושת שביעית - מאמצע חודש תשרי (אמצע אוקטובר) בשנה שלאחר השמיטה עד סוף חודש אדר (אמצע מרץ). אין איסור ספיחין	סוף חודש אדר (אמצע מרץ) שלאחר השמיטה
קוקוס (אגוז / מיובש)	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה		אין ביעור

מאת: "משרות".

בדיחות:

איש אחד בא לרופא ואומר לו: "דוקטור, אני מרגיש שכולם מתעלמים ממני!"

אומר הדוקטור: "הבא בתור!"...

כשנפול לך קרח על הרצפה:
3% מרים אותו
97% בועט אותו מתחת המקרר...

"המנהל, סיימנו להתקין את קו החשמל ברחוב."
-"מצוין, קח זוג נעליים, קשור אותם לחוט יחד, זרוק אותם על החוט, וזהו להיום"...

השכנה שגרה מעליי היא קצת סנילית, היום היא התבלבלה ונכנסה אלינו לדירה במחשבה שזו הדירה שלה.
אני אבהיר לה את הטעות מיד אחרי שהיא תסים לשטוף את הכלים...

מה הפירוש של השלטים:
"זהירות! בור!" - "אין לנו כח לתקן, שמנו שלט"..."
"חנייה בשפע" - "אין חנייה בכלל"..."
"מהרו לפני שיגמר" - "אנחנו תקועים עם מלאי שעומד להשאר כאן לעולם"...

שלא תטעו, כל העומס שיש עכשיו בסופרים זה מאלו שמתלהבים להסתובב בלי מסכה...

חידות:

חלק מהחידות מתוך הספרים: "פיצוחים" ו"אתגרים".

חידת מחשבה:

איזו יד יוצאת דופן?

חידת חשבון:

יש לי ביד סכום כסף דו ספרתי, שמכפלת ספרותיו גדולה באחד מסכום ספרותיו. כמה כסף יש לי ביד?
(ישנם 2 אפשרויות, אני מתכוון למספר האי-זוגי)

חידת "מי אני":

אני קופסא ללא צירים או מנועול, ובכל זאת אוצר צהבהב נמצא בתוכי. מי אני?

פתרונות לעלון הקודם:

פתרון לחידת המחשבה:

לראובן היו שבעה שקלים ולשמעון לא היה כלל כסף. לראובן הלא חסר היה רק שקל אחד, ואם כספו של שמעון אינו מספיק להשלמת הפער משמע שאין לו כלל כסף.

פתרון לחידת חשבון:

מציתים נר אחד משני צידיו ואת הנר השני מצד אחד בלבד. לאחר מחצית השעה יגמר הנר הראשון, ובנר השני תשאר חצי שעה. או אז יש להציתו גם מהצד השני, ומרגע זה והלאה ישנה רבע שעה בדיוק עד שיכבה.

פתרון לחידת "מי אני":

ההיסטוריה.

זמני	בהר	כניסה:	יציאה:
השבת:	י-ם:	18:52	20:09
	ת"א:	19:07	20:11
	ב"ש:	19:08	20:09
	חיפה:	19:00	20:12

לתגובות להנצחות ולקבלת העלון במייל:
elisha5765@gmail.com